

Chợ Tết Bolsa

Bạn già thân mến,

Mỗi khi Tết đến, trong lòng những người xa xứ nhất là những người ở cái tuổi trên dưới 80 như chúng ta ai ai cũng không khỏi bồi ngùi khi nhớ đến quê nhà, dù rằng nơi đó đã gọi cho chúng ta biết bao nhiêu những kỷ niệm êm đềm đẹp đẽ hay những đau thương tủi nhục.

Khi còn ở trong chôn lao tù, bạn ở miền Nam chắc hẳn không quên những cành mai hoa vàng lung linh trong nắng sớm, những đòn bánh tét và đĩa thịt kho dưa giá, bạn ở miền Bắc chúng tôi vẫn còn vọng tưởng đến những đóa hoa đào nở vào đầu mùa Xuân còn vương lại những giọt mưa phùn, bụng đói rã rời, nhưng chẳng ai dám mơ tưởng đến chiếc bánh chưng xanh mà chỉ mong có một chút thịt mỡ dưa hành.

Bạn hỏi năm nay dân tỵ nạn ở vùng Tiểu Saigon chuẩn bị đón Xuân ra sao? Xin trả lời vắn tắt: Thì cũng Vũ như Cần (Vẫn như cũ).

Đa số người mình ở đây, dù đã có quốc tịch mới từ lâu, nhưng vẫn tự coi mình là kẻ tỵ nạn, vẫn nghĩ rằng mình hãy còn là con dân nước Việt, cho nên vẫn còn giữ gìn phong tục, tập quán của mình, vẫn còn chuẩn bị đón Xuân cho thơm tất mặc dù kinh tế có lên hay xuống.

Bạn muốn biết Tết ở đây ra sao mà lại không chịu về chơi, làm gì mà cứ đóng trụ ở nơi xa xôi lạnh lẽo gặm nhấm nỗi buồn như vậy? Nhớ cái Tết quê nhà hãy mua vé máy bay và chịu khó ngồi tù túng trên phi cơ gần 20 chục tiếng về thăm quê nhà sẽ rõ, nếu còn ngại ngùng về đường xá xa xôi điệu vợ hay những chuyện bực mình, chướng tai gai mắt thì hãy về đây ăn Tết như nhiều người khác. Như vậy sẽ thấy một cái Tết quê hương mà lại đỡ tốn kém, mà lại bảo đảm an toàn 100%.

Năm nay Tết nhằm vào ngày nghỉ cuối tuần cho nên dân Việt đón mừng năm mới nhộn nhịp hơn. Đặc biệt nhất là thành phố Westminster, thủ đô của người tỵ nạn cho phép đốt pháo từ mấy năm nay, năm nay là lại có Thị trưởng mới là người Việt. Tổng hội Sinh Viên tổ chức Hội Chợ Tết và có diễn hành trên đại lộ Bolsa và Hội Hoa Lan Người Việt cộng tác với hội hoa lan Newport Harbor Orchid Society tổ chức một cuộc triển lãm hoa lan và tranh ảnh cùng với gần 30 gian hàng bán hoa.

Để bạn có thể nhìn thấy cảnh tượng dân Việt ra sao chỉ cần xách chiếc máy ảnh dạo một vòng từ khu chợ ABC đổ về Phước Lộc Thọ rồi tới tiệm hoa lan Ngọc Quang là đủ mệt và đủ thấy không khí nhộn nhịp của những ngày trước Tết.

Dù rằng là ngày làm việc, nhưng kiếm được một chỗ đậu xe ở bãi rộng mênh mông như sân đá bóng cũng chẳng dễ dàng, phải chạy vòng tới vòng lui. Thấy một chiếc đang lui ra, vội vàng ngưng lại và chóp đèn, nhưng một chiếc xe khác bỗng dừng ở đâu vụt tới, chạy tọt vào và một cô nàng mắt xanh, môi thắm bước ra, mặt mũi tinh queo như người tới từ hành tinh khác. Giấy hàng bán trái cây năm nay có đủ thứ, từ chôm chôm, măng cụt, măng cầu, thanh long, chuối, khế và quýt cóc nhưng giá đắt hơn ngày thường từ 20-30 hay 50%.

Bước vào tiệm Vân Bakery xem cho biết, khách thấy choáng ngợp với những núi kẹo mứt nội ngoại, bánh chưng, bánh tét, giò chả, lạp xưởng v.v...

Mà đâu phải là Vân chỉ có một chỗ, ngoài ra còn nhiều tiệm khác ở ngay kế cận, mà cũng chẳng phải là chỉ có một khu gần chợ ABC mà có còn nhiều khu khác trên đường Bolsa hay Brookhurst và thêm vào đó là 5-7 ngôi chợ khác nữa. Chỗ nào chỗ nấy đầy rẫy nhưng sản phẩm đặc biệt cho ngày Tết, người mua đông như trẩy hội, như vậy chứng tỏ ngày Tết của chúng ta quan trọng như thế nào.

Rời khu chợ ABC vòng qua Phước Lộc Thọ, cũng lại màn vòng vòng kiếm chỗ đậu xe, dù rằng đã quá 11 giờ trưa, nhưng bãi đậu xe không còn một chỗ trống, nếu là ngày nghỉ cuối tuần khách muốn vào khu này phải đậu xe cách vài ba block. Chợ Tết ở đây lại còn nhộn nhịp hơn cả, thiên hạ khắp nơi đổ về xem hoa ngắm cảnh và để nhớ lại quang cảnh ngày Tết quê nhà. Gian hàng được nhiều người chú ý hơn cả nhưng lại không mấy hài lòng là gian hàng Hoa Mai Cali. Mấy tuần trước trên đài truyền hình có chiếu đoạn phim phóng sự của một vườn mai với những cây mai vàng chính gốc từ Việt Nam mà chủ nhân đã bỏ bao nhiêu công sức công mang về và nuôi dưỡng ở quê hương thứ hai này. Phải nói đây không phải là chuyện dễ dàng vì luật lệ quan thuế và phòng bệnh của Hoa Kỳ rất nghiêm ngặt, nào giấy phép nhập cảng, xuất cảng rồi lại việc kiểm dịch gắt gao. Cây cối nhập nội bắt buộc phải trở rế, không còn một chút đất cát, nếu nghi ngờ về sâu bọ sẽ bị bỏ vào phòng xông hơi, khi mang ra cây cối yếu hẳn đi. Khi nuôi dưỡng, thủy thổ bất hợp vì khí hậu ở Việt Nam nóng và ẩm, còn ở Cali lại nóng và khô nuôi cây cho sống đã khó, muốn cho mai nở hoa vào dịp Tết lại càng khó hơn. Cần phải có nhà kính và nhiều kinh nghiệm. Cũng vì vậy mà hoa thưa thớt mà giá tiền cũng phải từ 500-1500\$ trở lên mới tạm coi được, nhưng vấn đề chính làm cho khách hàng ngần ngại đó là không biết có nuôi sống được hay không?

Không có mai Việt, xin hãy tạm dùng mai Mỹ (forsythia) thay thế, nhưng giá cũng chẳng rẻ 30-50\$, một bó chỉ lơ thơ có vài chiếc nụ. Muốn cho chắc ăn mua một chậu đã có đầy hoa giá ngày thường chỉ có 20-30\$, ngày Tết lên tới 200-300\$, một chậu mai giầy Đài Loan (mesnyi japonica) cũng vậy.

Còn hoa lan quá nhiều màu sắc, nhưng màu vàng lưỡi đỏ không còn được ưa chuộng như những năm về trước vì nhà nào cũng có quá nhiều rồi. Một chậu lan 5 dò hoa giá chỉ có 30\$ mà vẫn còn chờ khách tới mang về.

Theo báo Thanh Niên bên nhà, một chậu lan có 6-7 dò hoa như hình bên dưới là 2 triệu đồng, tương đương 100\$ USD và chậu bên cạnh gần 20 triệu tức là khoảng 1000\$ USD. Như vậy chúng tỏ dân mình bây giờ ăn xài còn hơn bên Mỹ, nhưng thử hỏi có bao nhiêu người có nhiều tiền như vậy?

Chợ hoa Phước Lộc Thọ, không phải chỉ có hoa lan mà có nhiều hoa khác như Thủy tiên mà giá rẻ vô cùng chỉ có 3-5 \$ một củ, có lẽ thú chơi hoa này gần như mai một. Lớp người còn biết thưởng thức vẻ đẹp thanh cao, làn hương thơm ngát của giống hoa này chẳng còn nhiều, những người trẻ tuổi lại thích những đóa hoa hữu sắc, vô hương như cây Vanda này chẳng hạn giá bán tới 250\$, nhưng chỉ nghe thấy cũng đủ giật mình.

Rẽ tay trái ra đường Brookhurst rồi lại quẹo tay mặt vào đường Edinger là tới khu Ngọc Quang và Euro-Asian là nơi bán hoa lan lớn nhất của thủ đô tỵ nạn. Hai dãy lều lớn chứa hàng ngàn chậu lan hầu còn bọc giấy hay còn ở trong thùng. Bước vào trong nhà, ngay lối vào là nơi trưng bày rất trang nhã, nhưng năm nay không thấy những cây lan lạ mà chỉ có 2 thứ: lan đất (Cymbidium) ở phía tay trái đủ màu và Hồ điệp (Phalaenopsis) ở phía bên phải với những cây lan nhuộm màu xanh nõn chuối hay xanh lơ bên cạnh nhưng chậu hoa sắp xếp rất mỹ thuật. Giá cả ở đây phải chăng không quá đắt, khách mua hàng không sợ bị nạn treo cao giá ngọc như ở các nơi khác.

Vì quen biết với chủ nhân, người viết dù không mua gì cũng được tặng một chiếc bánh chưng nổi tiếng là đắt: 50\$ một cặp mà cần phải đặt trước. Chẳng biết có ngon bằng bánh của nhà văn Không Quân Đào Vũ Anh Hùng ở Dallas hay không, nhưng chắc chắn không thể nào bằng bánh chưng do bà vợ già cùng con dâu, con gái khổ công mấy ngày rửa lá, ướp thịt, đường như gói ghém với tấm lòng thành dâng cúng tổ tiên, ông bà cha mẹ vào ngày lễ trong đầu năm.

Thấm thoát đã 38 năm qua, mỗi khi Xuân về Tết đến lại khiến chúng ta, những kẻ sinh bất phùng thời không khỏi ngậm ngùi, ngao ngán nghĩ đến thân già bất lực trước hiểm họa xâm lăng của phương Bắc và những chuyện hệ trọng tại quê nhà.

Xin tạm dừng bút, chúc bạn năm mới thân tâm an lạc.

Westminster 2/2013
Ly hương lão khách